

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 11. Voluisse quide[m] Deum ordinariè hominibus futura esse incerta;
sæpe tamen etia[m] profuisse, vt de hora mortis certiores reddere[n]tur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

re me hodie summi iudicis conspectibus oportebit. Nec mora, post verba hac, cum balneum egredi festinaret, in astantium manibus, cum diro eiulatu, & vocibus, expiravit; ibi procul dubio respondere compulsus, ubi causarum strepitus cessant, iurisperitorum advocatio conticescit; ubi nec preces, nec precium liberabunt, ubi nec interlocutoria iudicis sententiam prorelabunt. Clarè hinc perspicitur, etsi iudices, in hoc Mundo, officio suo desint, non tamen deesse Deum, qui iudicet; eumque Præpositis, ac Principibus longè esse potentio-rem.

§. XI.

Voluisse quidem Deum ordinariè hominibus futura esse incerta; sæpe tamen etiam profuisse, ut de hora mortis certiores redderentur.

Socrates sapientiæ, apud profanos, si-
 mulachrum, teste Xenophonte ac Eusebio,
 hanc pronunciauit sententiam, *cognitionem
 futurarum rerum, quæ in potestate Dei sunt,
 non esse hominibus procurandam: neq̄, enim pos-
 se homines eas res cognoscere, nec Deo gratum
 esse, si quæ ille occultavit, ea mortales velint ni-
 mis studiosè curiosèq̄ cognoscere. Immo & i-
 pse Christus, cum discipuli eius curiosa in-
 ter-*

Xenophō
 lib. de di-
 ctis & fa-
 ctis So-
 cratis.
 Euseb. l.
 14. de
 Præpar.
 9. 4.

ter-

terrogarent, dicentes: *Quando hæc erunt?* Matth. 24. 40
ad quæstionem hanc non respondit, statim
ad signa aduentus sui transgressus: alia au-
tem vice, apertè dixit: *Non est vestrum, nosse* Act. 1. 7.
tempora vel momenta, quæ Pater posuit in sua
potestate. Abdita nimirum, & soli Deo re-
feruata huiusmodi euentorum cognitio est,
quæ ex libera vel Dei, vel etiam hominum
pendent voluntate. *Quis nostrum docere au-* S. Augu-
deat, vel se scire præsumat, quod Deus ille ma- stin. epist.
gister, nec eos discipulos docuit, à quibus præ- 80.
sentibus interrogatus est præsens; nec illi tunc
sancti magniq; doctores Ecclesiam docere potue-
runt? Ita planè est, si de ordinario agendi
modo loquamur. Extra ordinem, si nulli
eiuscemodi futura præsciuerunt, quid erit
de Prophetis sentiendum? Quemadmodum
igitur Prophetis, ita etiam multis alijs Deus
futura quædam reuelauit; immo & ipsas
mortes, ac horam mortis eorum: vti Cassio S. Greg.
Narniensi Episcopo, apud D. Gregorium; l. 4. dia-
Æmilianæ ac Tharsillæ, & Ruperto, qui log. c. 36.
id de seipso scriptum reliquit: immo & ip- lb. c. 16.
sis peccatoribus, vt de Prætextata S. Hie- & homil.
ronymus narrat. Tametsi enim, vniuersim 38. in E-
loquendo, hominibus vtilius sit, nescire cer- uang Ru-
tum mortis diem aut horam, vt semper vi- pert. in c.
12. Matth.

S. Hieronym. epist. 7.

Supra §. IX.

Supra §. X.

gilent ac solliciti sint, de Domini aduentu; nec pij habeant causam remissioris, impij securioris vitæ: profuit tamen etiam multis, horam mortis ipsis antè fuisse denunciata. Sic enim vel metu acti peccata retractauerunt: quod, paulò supra, Comiti Hannoniæ ostendimus contigisse. Quin istis quoque ipsis, ad certum diem, ex instinctu Dei, in iudicium diuinum citatis, ad maiorem confusionem, damnationemque cedit, si citati, se non corrigant, sed emendationem de die in diem differant, quod supra memorato Præposito euenit, qui serò nimis dixit: *Citò videte, quid faciam, mortuus ego sum*, hoc est, tam certò moriturus, ac si iam mortuus essem. O stulte, citiùs videre debuisses, quid tibi esset faciendum. Serò mortem fugit, qui iam mortuus est; nec potest iudicium declinare, qui iam astat tribunali. In nulla re vel malitia hominum pertinacior, vel bonitas Numinis clementior potest demonstrari, quàm cum demonstratur, homines sibi malè conscios, etiam de die mortis, à benigno Deo, per sanctos, admonitos, tamen in malitia, perstitisse. Neq; necesse est, eiusmodi citatores miraculis claros haberi; satis est, si sint in ea re innocentes, in qua iniuste patiuntur, §. XII.